

Socialudvalget
SOU alm. del - Bilag 19
Offentlig

Kære folketingsmedlem

Nu da Eva K.Hansen har fremsat *Forslag til lov om social service*

(Lovforslag nr. L 38), er det jo både bemærkelsesværdigt og paradoksalt, at behandling af stofmisbrug stadigvæk skal høre under Serviceloven (Socialministeriet), og behandling for alkoholmisbrug under Sygehusloven (Indenrigs & Sundhedsministeriet).

Den Social slagside

Eksempel:

A og B er henholdsvis alkoholiker og stofmisbruger.

De bliver begge visiteret til døgnbehandling fra et amtskommunalt misbrugscenter til samme institution, samme behandlere, samme bosted, samme kost og samme behandlingsmæssige indsats.

A som er alkoholiker skal ikke betale for behandling eller ophold, fordi alkoholmisbrug hører ind under sygehusloven, men stofmisbrugeren skal betale mellem 3500 kr. og 4000 kr. om måneden i et behandlingsforløb, som typisk varer 5 - 6 måneder i alt ca. 20 000 kr., som opkræves af opholdskommune / Amt.

I praksis fungerer det således, at alle bliver afkrævet egenbetaling, uanset om det er behandling for alkoholisme eller stofmisbrug, men det er en ganske anden sag.....!

Både A og B betaler skat af deres indkomst, og er derfor begge lige berettigede til samfundets serviceydelser.

Efter et langvarigt misbrug ligger familien, netværk, bolig, og ikke mindst økonomi i smadder, hvorfor der efter endt behandling er stærkt brug for midler til genetablering.

Hos stofmisbrugeren ser dagligdagen ud på samme måde, som da det hele lå i ruiner, etableringshjælp fra de sociale myndigheder afslås med hård hånd.

Dette er den trøstesløse udsigt en stofmisbruger ser, når han kommer ud af en behandling, og skal arbejde på at blive et velfungerende og produktiv medlem af det danske samfund.

For nogle få lykkes det på mirakuløs vis - men for de fleste ender det med tilbagefald - ny behandlingstiltag - en garantiordning, som ikke fungerer i amter og kommuner, og i værste fald døden.

Misbrugspolitik.dk stiller spørgsmålene:

Er det ærlig talt ikke halsløs gerning overfor det danske samfund i såvel økonomisk som menneskelig henseende, at misbrugssektoren er splittet op i to forskellige ministerier?

Sygehuse og psykiatriske hospitaler takker pænt nej til behandling af folk med misbrugsproblemer, også selv om en meget stor del af klientellet med disse problemer er potentielle psykiatriske patienter. Er det rimeligt, at de svageste psykosociale grupper i det danske samfund bliver sat uden for samfundets serviceydelser, selv om de betaler skat som alle andre, og selv må betale 20.000 kr. for behandling?

Hvorfor hører behandling af afhængighedssygdommen Stofmisbrug ikke ind under Indenrigs - sundhedsministeriet (sygehusloven), men under socialministeriet (Serviceloven), når samme afhængighedssygdom Alkoholmisbrug gør?

Og sidst men ikke mindst - hvorfor benytter man ikke lejligheden til at få disse forhold ændret til regionalsammenlægningen?

Med venlig hilsen
Misbrugspolitik.dk